

“Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.” (Lucas 1,39)

Inleiding

Zo rond Pasen is het misschien een vreemde gedachte, maar op Maria Boodschap duurt het nog precies negen maanden voordat het Kerst is. Een zwangerschap lang. De Zoon van God achtte het niet beneden zijn waardigheid, negen maanden verborgen te zijn in de moederschoot.

Eerste lezing: Jesaja 7, 10-14

Gelovigen vragen God soms om een bevestigend teken op een kruispunt in hun leven. Zo vroeg Gideon om een teken – en hij kreeg er één. Ook de zieke koning Hizkia vroeg om een teken dat hij zou genezen – en hij kreeg er één. God wil mensen helpen om over hun aarzeling heen te komen. Koning Achaz, over wie het in Jesaja 7 gaat, stond bekend om zijn immoraliteit en zijn heidendom. Maar vandaag wil hij een vrome indruk wekken. Daar laat de profeet Jesaja zich niet door bedriegen. Achter de bescheidenheid van Achaz zit ongeloof. Hij houdt zich op de vlakte, hij vertrouwt zich niet aan God toe. Zelfs niet nu hij door twee koningen wordt aangevallen. Daarom reageert de profeet zwaar geïrriteerd. Achaz vroeg niet om een teken; hij krijgt er toch één. Niet spectaculair ‘hoog aan de hemel of diep in de hel’. Juist heel verborgen en intiem. De maagd zal zwanger worden. Immanuël zal het kind heten. Tekenen van redding.

Gebod: Immanuël, God-met-ons, geef dat wij ook met ons hart bij U zijn.

Vraag: Heb jij de Heer wel eens om een teken gevraagd?

Tweede lezing: Hebreëen 10, 4-10

De antwoordpsalm 40 wordt hier toegepast op Jezus. Het is God niet te doen om ‘offeranden en geschenken’, maar om gehoorzaamheid. Om iemand die werkelijk één met Hem is. De dieren die voorheen geofferd werden, waren daar hooguit een afbeelding van. Wij zijn anno nu niet erg geneigd om dieren te offeren. Maar het zit in de mens, God af te willen schepen met geschenken. Een gift hier, een gebedje daar, en de rest is voor mijzelf. Het liefst stellen we God met het minimum tevreden. Maar God wil ons helemaal, zoals Hij zichzelf helemaal geeft. Jezus’ Offerande bevrijdt ons tot de ware gave van onszelf.

Gebod: Jezus, leer mij net als U zeggen: Hier ben ik.

Vraag: Durf ik Gods wil altijd voorrang te geven op mijn eigen wil?

Evangelie: Lucas 1, 26-38

Dit evangelie komt terug in het Angelusgebed, dat we iedere dag driemaal kunnen meebidden. Ook in de blijde rozenkrans (maandag en zaterdag) keert het terug als het eerste geheim. Iets om altijd mee bezig te zijn dus. Ik wijs op een bijzonderheid. Sommige kerkvaders zeggen dat Maria een gelofte van maagdelijkheid had afgelegd. Dat verklaart dan haar verbazing bij het bericht van Gabriël. Normaal gesproken kijkt een verloofde niet heel gek op als haar verteld wordt dat ze zwanger zal worden. Dat ligt min of meer in de lijn der verwachting. Maar Maria, aldus de kerkvaders, wilde helemaal voor God beschikbaar blijven: maagd. Vandaar haar verwondering. Ook niet-maagden mogen haar navolgen. Laten we het Woord in ons ontvangen en met ons meedragen. Te zijner tijd brengen we het dan ter wereld in daden van geloof, hoop en liefde.

Gebod: Zie de dienstmaagd des Heren; mij geschiede naar uw woord.

Vraag: ‘Voor God is niets onmogelijk’ – reken ik daar mee?